Γεννά

Νικόλαος Δ. Λανίτης
Γεώργιος Ι. Φιλήμων
Σχ. Προξένων
Ευαγγελίου
Τύπος

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΕΙΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΝ Δ. ΛΑΝΙΤΗΝ
ΥΠΟ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ
Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Κύπρῳ.

Οὐχὶ ἐκ μέρους Συλλόγου, Σωματείου ἢ πεπθούσης Οἰκογενείας, ἀλλ' ἐκ μέρους τῆς Μιᾶς καὶ Ἀδιαιρέτου Πατρίδος προσέρχομαι καὶ ὑπαλγὴς, Νικόλαε Λανίτη, ἀσπάζομαι τὰ νεκρωθέντα χείλη Σου, ἐξ ὧν παρήγορον ἔρρεε τὸ βαλσαμον τῆς ἱερωτάτης τῶν διδαχῶν. Ὑπὲρ τῆς Μιᾶς καὶ Ἀδιαιρέτου Πατρίδος εἰργάσθης εἴπερ τις ἄλλος, πολύχλαυστε φίλε, καὶ εἰργάσθης, διότι ἐν ἑαυτῷ εἶχες ἀκμαῖον τὸ ζώπυρον τῆς ἐνθουσιώδους πεποιθήσεως καὶ διότι ἀνῆκες εἰς τὴν προνομιοῦχον τάξιν ἐκείνων, ὧν πᾶς λόγος, φεύγων τὸ ἔρκος τῶν ὀδόντων, ἐμπήγει τὴν πειθὼ καὶ ἁφαρπάζει τὰς καρδίας. Οἴμοι! τὰ στήθη Σου δὲν πάλλουσι πλέον τοὺς ἱεροὺς ἐκείνους παλμοὺς, οὓς θαυμασίως μετέδιδες διὰ τοῦ ταλάντου, ὅπερ Σοὶ ἐδωρήσατο ἡ φύσις· ἡ γλυκύφθογγος καὶ σθεναρὰ φωνή Σου εἰς δεσμὰ κρατεῖται ἀπὸ χθές. Καὶ ὅμως, ἐκτάδην κείμενον, ἄπνουν, ἤδη, Σὲ νομίζω εἰσέτι διδάσκοντα, εἰσέτι δημηγοροῦντα.

Ἦσο, Νικόλαε Λανίτη, ὁ διὰ τῆς μελιρρύτου φωνῆς Σου, καθ' ὅλα ὁμοίας ἐκείνης τοῦ πολυκλαύστου τέκνου τοῦ Μεσολογγίου, ὁ διὰ τῆς ποικιλίας τῶν γνώσεών Σου καὶ τῆς πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν ἀδόλου λατρείας Σου, ἦσο ὁ παρήγορῶν φίλος, ὁ πεποιθὼς λευίτης, ὁ ἔνθους διδάσκαλος, ἡ στέρηση Σου ἐπομένως κοστίζει καὶ κοστίζει πολὺ εἰς ὅσους ἠδυνήθησαν νά Σ' ἐννοήσωσι καὶ ἐκτιμήσωσιν, ὧν εἷς ἐλάχιστος ἐγὼ, ὁ θύσμοιρος φίλος Σου. Ποσάκις ἐρχόμενος παρ' ἐμοὶ, «ἂς ἀφήσωμεν, μοὶ ἔλεγες, τὰ βιβλία, ἂς μεταρσιώσωμεν ἑαυτοὺς εἰς παλαιὰς ἡμέρας» καὶ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν μειδίαμα, εὔελπι ἀνέτελλεν ἐπὶ τὰ χείλη Σου, ὡσεὶ δ' ἐκ πυριφλεγέθοντος πο καμοῦ ἀνέβλυζεν ἐκ τοῦ στήθο ς Σου πικρὸς, πολὺ πικρὸς ὁ στόνος ἐναντίον τῶν καιρικῶν περιστάσεων.

Ἐργάτης τῆς πλέον ἐπιμόχθου καὶ ἱερωμένης τῶν ἀποστολῶν, ἱεροφάντης τῶν Μουσῶν, χειριζόμενος ἐπ' ἴσης τὴν γραφίδα καὶ

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ COOP 2002
ΕΦΗΜ: ΑΛΗΘΕΙΑ ΗΜΕΡ. 20-1/4/1896

τὸν λόγον ἐπιδεξίως καὶ πάντοτε ἐπὶ κοινῷ ἀγαθῷ, πατριώτης, ἐν ᾧ οὐδέποτε δόλος, ἀλλ' εἰλικρίνεια, πρόκεισαι καὶ νεκρὸς ἔτι, Νικόλαε Λανίτη, ὑπόδειγμα εὐγενές, οἷα κατορθοῖ ἡ διαυγὴς διάνοια καὶ ἡ ἐμμονὴ ἐπὶ τὰς πεποιθήσεις μακρῶν συγκριτικῶς μελετῶν. Δὲν εἶνε στιγμή, οὐδὲ ἀνάγκη ν' ἁρπάσω τὴν γνώμην τῶν πενθούντων ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ Σου, διότι μόνος Σου, δι' ὀκνου ἐργασίας ἔθηκας ἑαυτὸν ἐν τῇ ἀμειώτῳ γενικῇ εὐγνωμοσύνῃ, τὸ δὲ καταλαβὸν τοὺς πάντας ἐπὶ τῇ πικρᾷ καὶ ἐπωδύνῳ στερήσει Σου ἄλγιστον πένθος, ἀντ' ἐμοῦ συνηγορεῖ. Καὶ εἶνε ἀλήθεια. Οὐδεὶς ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἀντιληφθεὶς Σε διδάσκοντα, δημηγοροῦντα ἢ διαλεγόμενον, οὐδεὶς ὁ μὴ θλιβόμενος καὶ αἰσθανόμενος τὴν ἀλγηδόνα τοῦ ἀποχωρισμοῦ Σου, οὐδεὶς ὁ μὴ βαρυπενθὴς βλέπων τὰ χείλη Σου ἅπαξ διὰ παντὸς κλεισθέντα.

Ἀλλ' ὄχι! Ὅπου γωνία Ἑλληνικὴ, ἐκεῖ καὶ σκιαὶ Φαλήρου. Ἔχει καὶ ἡ πολυστενάζουσα Κύπρος τὰς ἐδικάς της. Εἰς τὰς σκιὰς ταύτας προσετέθη καὶ ἡ ἐδική Σου, Νικόλαε Λανίτη, ὁ πλανώμενος δὲ ὁδοιπόρος καὶ ἐξεταστὴς τῆς ἐξελίξεως τῶν ἐγκοσμίων, περὶ τὴν Κιμώνειον πεδιάδα θ' ἀκούῃ πτερυγίζουσαν τὴν γλυκύφθογγον φωνήν Σου, διαμαρτυρομένην, ἐλπίζουσαν, νουθετοῦσαν, παρηγοροῦσαν, ἀφυπνίζουσαν τοὺς ἀναισθήτους, πέραν τοῦ τάφου ἀναμιμνήσκουσαν τοῖς ἐπιγινομένοις τὸ σθένος καὶ τὴν σημασίαν αὐτῆς. Καὶ, ὡς ἡ φωνὴ τοῦ Προμηθέως δεσμώτου ἀπὸ τὰ δεσμά της ὑπῆρξεν ἡ διαμαρτύρησις τοῦ ἰδεώδους ἐναντίον τῆς ὕλης, ὡς οἱ μυστηριώδεις ψιθυρισμοὶ τῶν αἱματοφύρτων σκιῶν τοῦ Φαλήρου συνεκίνησαν, οὕτω καὶ ἡ ἐδική Σου, πολύαινε φίλε, ἐνωρὶς ἢ ἀργὰ θὰ καθοδηγήσῃ τοὺς ταχθέντας ὑπὸ τῆς θείας προνοίας ἐπὶ τὴν πραγματοποίησιν τῶν τιμαλφεστέρων διδαχῶν, ὑπὲρ ὧν ἐμόχθησας, ἠγωνίσθης, ἤλπισας, ἐδίδαξας.

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ COOP 2002
ΕΦΗΜ: Αλήθεια .....ΗΜΕΡ. 20/7-4-78 56

Σὲ ἀποχαιρετῶ, πολύτιμε φίλε, Σὲ ἀποχαιρετῶ ἐν καρδίᾳ τεθλιμμένῃ. Ὅπου εὑρίσκεσαι, δὲν θὰ βραδύνωμεν νὰ Σὲ συναντήσωμεν οἱ ἀπορφανευθέντες λατρευταί Σου. Ἐνώπιον τοῦ Δημιουργοῦ τοῦ παντὸς ἱστάμενος, μὲ καθαρὸν τὸ μέτωπον καὶ ἀγνὴν τὴν συνείδησιν, θὰ ἐπισκοπῇς μετὰ τῆς πλειάδος τῶν Διδασκάλων τοῦ Γένους, θὰ ἐπισκοπῇς βεβαίως τὰ ἡμέτερα. Μὴ ἐγκαταλίπῃς τὸ ἔργον Σου, τὸ κύκνειον ἆσμά Σου τοῦ παρελθόντος ἔτους δεῖται ἐπουρανίου συμπληρώσεως.

Γενοῦ, Νικόλαε Λανίτη, γενοῦ συνήγορος παρὰ τῷ Μεγάλῳ ἡμῶν Θεῷ ὑπὲρ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν πόθων, δι' οὓς ἐμοχθήσας, πλὴν κουρασθείς, κοιμᾶσαι ἤδη τὸν αἰώνιον ὕπνον τοῦ τιμίου πατριώτου Ἡ γῆ, ἥτις μετ' ὀλίγον θὰ Σὲ καλύψῃ, ἔστω Σοι ἐλαφρά, ραντιζομένη καὶ μυροβολοῦσα ἀπὸ τὴν αὖραν τῆς ἐκφορᾶς Σε καὶ ἀπὸ τὰ δάκρυα ἀπαρηγορήτου συζύγου, πενθούντων συγγενῶν, πενθούντων φίλων καὶ ὀρφανῶν μαθητῶν Σου.

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ COOP 2002
ΕΦΗΜ: ΑΛΗΘΕΙΑ.....ΗΜΕΡ. 20-7-14 /1896/